

prima instanță: Judecătoria Edineț– C. Prisacari

instanța de apel: Curtea de Apel Bălți – S. Procopciuc, A. Rotaru, E. Grumeza

Î N C H E I E R E

12 mai 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului,

judecătorul

Judecătorii

Valentina Clevadi

Galina Stratulat, Dumitru Mardari

examinând admisibilitatea recursului declarat de Casa Națională de Asigurări Sociale,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Fătu Ivan împotriva Casei Teritoriale de Asigurări Sociale Edineț, Primăria com. Zăbriceni rl. Edineț privind recunoașterea ilegalității refuzului cu privire la stabilirea pensiei de funcționar public și obligarea recalculării pensiei,

împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 22 noiembrie 2016, prin care a fost respins apelul declarat de Casa Națională de Asigurări Sociale și menținută hotărârea Judecătoria Edineț din 08 august 2016,

c o n s t a t ă

La 14 iunie 2016, Fătu Ivan a depus cerere de chemare în judecată împotriva Casei Teritoriale de Asigurări Sociale (CTAS) Edineț, Primăria com. Zăbriceni rl. Edineț privind recunoașterea ilegalității refuzului cu privire la stabilirea pensiei de funcționar public și obligarea recalculării pensiei.

În motivarea acțiunii Fătu Ivan a indicat că, a fost angajat în câmpul muncii conform carnetului de muncă din 27 august 1995 până la data de 03 iulie 2003, în funcția șef al evidenței militare în Primăria com. Zăbriceni, rl. Edineț.

Conform dispoziției Primarului com. Zăbriceni, rl. Edineț nr.15 din 03 iulie 2003 a fost eliberat din funcție, ulterior, la 04 iulie 2003, prin dispoziția nr.16 a fost angajat în calitate de inspector fiscal.

Indică reclamantul că, la 04 mai 2016, s-a adresat cu cerere către CTAS Edineț privind stabilirea pensiei de funcționar public în legătură cu întrunirea condițiilor prevăzute de legislația în vigoare.

Prin răspunsul nr. 413 din 12 mai 2016 Direcția Generală CTAS Edineț a refuzat stabilirea pensiei de funcționar public, motivând că, în perioada anilor 1995-2003, activând în funcția de șef de evidență militară și nu în funcția de specialist în problemele ce țin de recrutare și încorporare, stipulată în Nomenclatorul Autorităților Publice care au activat până la punerea în vigoare a Legii serviciului public nr.443-XIII din 04 mai 1995 al funcțiilor publice în cadrul lor, aprobat prin Hotărârea Guvernului Republicii Moldova nr.412 din 22 aprilie 2004 cu modificările aprobate prin Hotărârea Guvernului Republicii Moldova nr. 611 din 29 mai 2006, nu a confirmat perioada de 15 ani de activitate în funcția publică, dar numai de 12 ani și 4 luni.

Consideră reclamantul că, întrunește stagiul de cotizare necesar pentru a beneficia de pensia de funcționar public, or, în perioada 27 august 1995 - 03 iulie 2003 a activat într-o singură funcție, care în diferite perioade se numea diferit, dar care prevedea aceleași atribuții de serviciu.

Mai indică că, la 26 mai 1998, în baza procesului-verbal de atestare pentru atribuirea gradelor de calificare funcționarilor publici din cadrul Administrației Publice Locale a raionului Edineț, i-a fost oferit gradul de calificare clasa III, rangul III.

Relatează că, funcția de șef de evidență militară potrivit Hotărârii Guvernului nr. 544 din 15 iunie 1999 cu privire la statele-tip ale aparatului primarului, nu se regăsesc printre funcțiile ce urmau a fi incluse în statutul de personal al Primăriei satului în perioada anilor 1999-2003.

Indică că, în conformitate cu prevederile Hotărârii Guvernului nr. 611 din 29 mai 2006 privind aprobarea modificărilor și completărilor ce se operează în Hotărârea Guvernului nr. 412 din 22 aprilie 2004, perioada de activitate în funcția de specialist în problemele ce țin de recrutare, încorporare și completare realizată până la intrarea în vigoare a Legii serviciului public nr. 443 din 02 noiembrie 1995, inclusiv de la 15 iunie 1999 până la 29 februarie 2000 și de la 01 februarie 2001 până la 10 iunie 2003, se include în serviciul public.

Mai face referire reclamantul la prevederile Legii nr.1245 din 18 iulie 2002 cu privire la pregătirea cetățenilor pentru apărarea Patriei, care indică obligațiile primăriilor de a ține evidența militară, fapt pentru care urma a fi instituit în cadrul primăriei puncte de recrutare, încorporare și completare, în care urmau a fi încadrați salariați cu statut de funcționar public.

Ulterior, la 12 iulie 2016, Fătu Ivan a depus o cerere de concretizare a cerințelor, prin care a solicitat să fie atrasă în calitate de pârât Casa Națională de Asigurări Sociale (în continuare CNAS).

Solicită reclamantul, Fătu Ivan, prin cererea de chemare în judecată inițială din 14 iulie 2016 (f.d.1-2) și cererea de concretizare a cerințelor (f.d.31-32) de a considera ilegal refuzul Casei Teritoriale de Asigurări Sociale Edineț nr. 413 din 12 mai 2016 de a-i stabili pensia de funcționar public, de a constata faptul exercitării funcției publice de specialist în problemele ce țin de recrutare, încorporare și completare în perioada 15 iunie 1999 până la 29 februarie 2000 și de la 01 februarie 2001 până la 10 iunie 2003. De a obliga Casa Națională de Asigurări Sociale de a stabili pensia de funcționar public cu includerea în stagiul de activitate în funcția publică de specialist în problemele ce țin de recrutare, încorporare și completare în perioada 15 iunie 1999 până la 29 februarie 2000 și de la 01 februarie 2001 până la 10 iunie 2003.

Prin hotărârea Judecătorei Edineț din 08 august 2016, cererea de chemare în judecată depusă de Fătu Ivan s-a admis integral. S-a recunoscut ilegal refuzul Casei Teritoriale de Asigurări Sociale Edineț nr. 413 din 12 mai 2016 privind stabilirea pensiei de funcționar public. S-a constatat faptul exercitării de către Fătu Ivan a funcției publice de specialist în problemele ce țin de recrutare, încorporare și completare în perioada 15 iunie 1999 până la 29 februarie 2000 și de la 01 februarie 2001 până la 10 iunie 2003. S-a obligat Casa Națională de Asigurări Sociale de a stabili lui Fătu Ivan pensia de funcționar public cu includerea în stagiul de activitate în funcția publică de specialist în problemele ce țin de recrutare, încorporare și completare în perioada 15 iunie 1999 până la 29 februarie 2000 și de la 01 februarie 2001 până la 10 iunie 2003.

Nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe, Casa Națională de Asigurări Sociale la 25 august 2016 a depus apel.

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 22 noiembrie 2016, a fost respins apelul declarat de Casa Națională de Asigurări Sociale și menținută hotărârea Judecătorei Edineț din 08 august 2016.

La 15 martie 2017, Casa Națională de Asigurări Sociale a declarat recurs, solicitând admiterea recursului, casarea integrală a deciziei Curții de Apel Bălți din 22 noiembrie 2016 și a hotărârii Judecătorei Edineț din 08 august 2016 cu emiterea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii, ca neîntemeiată.

În motivarea recursului CNAS a invocat dezacordul cu hotărârile judecătorești, considerându-le ilegale și care urmează a fi casate pentru încălcarea și aplicarea eronată a normelor de drept material.

Consideră că, eronat au fost aplicate prevederile art. 44 al Legii cu privire la pregătirea cetățenilor pentru apărarea Patriei nr. 1245 din 18 iulie 2002, or obiect al litigiului este includerea în stagiul realizat în serviciu public a perioadei, 15 iunie 1999 până la 29 februarie 2000 și de la 01 februarie 2001 până la 10 iunie 2003.

Totodată, CNAS remarcă că, instanța de apel nu a făcut nici o trimitere la nici un act legislativ care ar demonstra temeinicia acțiunii intimatului.

La 18 aprilie 2017, Fătu Ivan a înaintat referință, prin care a solicitat declararea recursului depus de CNAS, ca fiind inadmisibil. (f.d. 172-173).

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau deciziei integrale.

Materialele cauzei atestă că, decizia instanței de apel a fost pronunțată la 22 noiembrie 2016 (f.d. 151-155), fiind expediată în adresa părților prin scrisoare de însoțire a Curții de Apel Bălți la 20 ianuarie 2017 (f.d. 156), recepționată de CNAS la 25 ianuarie 2017, fapt confirmat prin avizul de recepție anexat (f.d. 157).

Astfel, instanța de recurs consideră că, recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul la 15 martie 2017, în termen (f.d. 163-166, 167).

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) CPC, se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească: nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată; a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată; a interpretat în mod eronat legea; a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

În conformitate cu art. 432 alin. (3) CPC, se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care: pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei; pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată; în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului; instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces; în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată; hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Alin. (4) al articolului menționat prevede că, săvârșirea a altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de CNAS, este declarativ și nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC, care să justifice afirmația de ilegalitate a deciziei instanței de apel.

Instanța de recurs reține că, argumentele invocate de CNAS în cererea de recurs, poartă un caracter declarativ, nefiind posibilă determinarea aspectului de legalitate al deciziei instanței de apel ce urmează a fi supus controlului judiciar. Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă că „... art. 6 paragraful 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes” (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

Astfel, reieșind din considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de CNAS, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin.(2), art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e

Recursul declarat de Casa Națională de Asigurări Sociale, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Valentina Clevadi

Judecătorii

Galina Stratulat

Dumitru Mardari